

Marszałek Województwa nałożył na stronę karę pieniężną za wykonywanie przewozu regularnego osób z naruszeniem warunków określonym w zezwoleniu, tj. w przypadku weryfikowanej decyzji za brak realizacji kursu wynikającego z zatwierdzonego przez organ rozkładu jazdy. SKO utrzymało tę decyzję, natomiast WSA w Rzeszowie uchylił oba rozstrzygnięcia. Dlaczego?

Jak wskazał Sąd, z przedstawionych w toku postępowania okoliczności wynika, że organy odrębnymi decyzjami nałożyły na stronę Skarżącą kary pieniężne za naruszenia przepisów o transporcie drogowym stwierdzone jedną kontrolą.

Na wstępie WSA podkreślił, że od decyzji administracyjnych, w szczególności dotyczących nakładania kar administracyjnych, wymagana jest precyzja i pełna zgodność z przepisami prawa procesowego. Decyzja taka musi precyzyjnie określać przedmiot podmiot obowiązków, a poprzez wskazanie daty i numeru musi dawać się identyfikować, celem określenia przedmiotu kontroli instancyjnej, czy tytułu egzekucyjnego. Już na tym etapie przeprowadzana kontrola Sądu wykazała nieprawidłowości. Słuszne są podniesione w skardze zarzuty, że decyzje organu I instancji, choć dotyczące różnych naruszeń zostały opatrzone tą samą datą i numerem, co może wywoływać uzasadnione wątpliwości dotyczące przedmiotu kontroli instancyjnej czy ewentualne problemy z egzekucją takich decyzji. Zdaniem Sądu użycie przez organ tych samych danych identyfikacyjnych nie może prowadzić do wniosku, że w sprawie de facto została wydana jedna decyzja, a właśnie brak objęcia stwierdzonych naruszeń jedną decyzją stanowił podstawę uchylenia przez Sąd tak decyzji organu II, jak i I instancji.

Jedną z podstaw prawnych zaskarżonych decyzji był art. 92a ustawy o transporcie drogowym. Przepis ten określa tak maksymalną wysokość kar za poszczególne naruszenia, jak również maksymalną sumę kar nałożonych na podmiot za naruszenia stwierdzone podczas jednej kontroli.

W związku z treścią tego przepisu aktualnie w orzecznictwie ukształtował się pogląd, zgodnie z którym: wysokość kary po jednej kontroli podlega ustawowemu ograniczeniu, a to sprawia, że wszystkie naruszenia i jednostkowe kary muszą być rozpatrywane jednocześnie, gdyż są ze sobą ściśle związane i są przedmiotem jednej sprawy administracyjnej o ukaranie za wszystkie naruszenia stwierdzone w czasie jednej kontroli. Wszczęcie postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej związanej z uchybieniami stwierdzonymi w wyniku jednej kontroli na drodze lub w przedsiębiorstwie zapoczątkowuje jedną sprawę administracyjną. W przypadku nałożenia obowiązku uiszczenia sumy kar pieniężnych podczas jednej kontroli drogowej organ administracji publicznej działa w ramach jednego stosunku administracyjnego i jednej sprawy administracyjnej w znaczeniu materialnym.

Sąd przypomniał, że przepisy ustawy o transporcie drogowym wyraźnie wskazują na to, iż wszystkie naruszenia i jednostkowe kary muszą być rozpatrywane jednocześnie, gdyż są ze sobą ściśle powiązane i są przedmiotem jednej sprawy administracyjnej o ukaranie za wszystkie naruszenia stwierdzone w czasie jednej kontroli. Przedmiotem omawianych spraw jest nałożenie kary pieniężnej za naruszenie prawa stwierdzone w wyniku przeprowadzonej kontroli. Zatem sprawa jest jedna, a naruszeń prawa badanych w toku tej sprawy może być wiele. W wyniku sprawy zostaje na stronę nałożona kara pieniężna, którą wylicza się, co do zasady, poprzez zsumowanie kar jednostkowych za poszczególne naruszenia. Ta jedna kara pieniężna nie wynika jednak z prostego zsumowania kar jednostkowych za poszczególne naruszenia, bowiem jej górna granica jest zawsze ograniczona do kwoty określonej w ustawie. Oznacza to, że niezależnie od ilości uchybień oraz wysokości kar za poszczególne uchybienia, kara orzeczona w wyniku jednej kontroli ma określoną górną granicę i nie może przekroczyć kwoty określonej w ustawie. Nie chodzi więc o wiele spraw i wiele pojedynczych kar, tylko o jedną sprawę, spowodowaną niekorzystnym

Transport drogowy: jedna kontrola, ile decyzji?

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 12, październik 2019 13:49

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 1324

dla strony wynikiem kontroli oraz jedną karę za wszystkie stwierdzone uchybienia. Sposób obliczenia wysokości tej kary ustawodawca określa w ustawie: stanowi ona sumę kar za poszczególne naruszenia, ale nie może przekraczać wysokości granicznych określonych w ustawie.

Zatem wydanie przez organ I instancji kilku decyzji dotyczących naruszeń stwierdzonych podczas jednej kontroli stanowiło naruszenie art 92a ust. 5 ustawy o transporcie drogowym. Naruszenie to uzasadniało zdaniem Sądu uchylenie decyzji obu instancji – istnieje bowiem według WSA uzasadniona obawa, że suma tak wymierzonych kar przekroczy ustawowe granice penalizacji administracyjnej.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 11 września 2019 r., II SA/Rz 790/19

Źródło: [CBOSA](#)